

APOKRYFERNA

TOBIT TILL KING JAMES BIBLE 1611

www.Scriptural-Truth.com

Tobit

Boken av Tobit

{1:1} boken av ord i Tobit, son till Tobiel, den son till Ananiel, son till Aduel, son till Gabael, av den utsäde av Asael, stam av Nephthali;

{1:2} som i tiden av Enemessar kung av assyrierna var ledde fångenskap av Thisbe, som är på högra hand denna stad, som kallas ordentligt Nephthali i Galileen ovanför Aser.

{1:3} jag Tobit har vandrat alla dagar av mitt liv i den sätt av sanning och rättvisa, och jag gjorde många almsdeeds till min bröder och min nation, som kom med mig till Missionerar, in i landet av assyrierna.

{1:4} och när jag var i mitt eget land, i delstaten Israel att vara men ung, alla stam Nephthali min far föll från huset av Jerusalem, som valdes ut av alla stammar av Israel, att alla stammar skall offra

där, där templet i boning av den högste
invigdes och byggd för alla åldrar.

{1:5} nu alla stammar som tillsammans revolterade, och den
huset av min far Nephthali, offras åt Kvigian
Baal.

{1:6} men jag ensam gick ofta till Jerusalem vid högtiderna, som
Det var vigda åt alla människor i Israel av en
eviga dekret, har de förstfödda och tiondels
öka, med den som var först klippt; och dem gav jag på
altaret till prästerna barn till Aaron.

{1:7} den första tionde delen av alla ökning jag gav till söner
av Aaron, som betjänade i Jerusalem: en annan del tionde I
sålde bort, och gick, och spenderade det varje år i Jerusalem:

{1:8} och den tredje som jag gav dem till vem det var
träffa, som Debora min fars mor hade befallt mig,
eftersom jag var kvar en föräldralös av min far.

{1:9} vidare, när jag hade kommit till en ålder av en man,
Jag gifte sig med Anna av min egen släkt och hennes jag födde
Tobias.

{1:10} och när vi fördes bort fångar till

Missionerar, alla mina bröder och de som var av min släkt äta av brödet i hedningarna.

{1:11} men jag höll mig från att äta;

{1:12} eftersom jag mindes Gud med hela mitt hjärta.

{1:13} och den högste gav mig nåd och ynnest

innan Enemessar, så att jag var hans hovleverantör.

{1:14} och jag gick in i Media, och lämnat i förtroende med

Gabael, bror till Gabrias, på rasar en stad av Media tio talanger av silver.

{1:15} nu när Enemessar var död, Sanherib hans

son regerade i sitt ställe. vars estate besvärades, som jag kunde inte gå in i Media.

{1:16} och i tiden av Enemessar jag gav många allmosor till mina bröder, och gav mitt bröd till hungriga,

{1:17} och mina kläder till de nakna: och om jag såg någon av min nation döda, eller kasta om väggarna i Missionerar, jag begravde

honom.

{1:18} och om den kung Sennacherib hade dräpt någon, när

Han kom, och flydde från Judeen, jag begravde dem hemlighet; för

i sin vrede dödade han många; men kropparna hittades inte,
När de söktes för kungen.

{1:19} och när en av Ninevites gick och

klagade över mig till konungen, att jag begravde dem och
gömde

mig själv; förstå att jag avsåg för att

död, jag drog själv för rädslan.

{1:20} då alla mina varor togs med våld bort,

inte heller fanns det något kvar mig, bredvid min fru Anna
och min son Tobias.

{1:21} och det klarade inte fem och femtio dagar, innan

två av hans söner dödade honom, och de flydde upp i bergen
av Ararath; och Sarchedonus hans son regerade i hans ställe.

som utsett över sin fars konton och över alla hans

frågor, Achiacharus min Anael brors son.

{1:22} och Achiacharus intreating för mig, återvände jag till

Missionerar. Nu Achiacharus var munskänk och vårdare av de
signetring, och steward och overseer konton: och

Sarchedonus utsett honom nästa åt honom: och han var min
brors son.

{2:1} nu när jag hade kommit hem igen, och min fru Anna återställdes till mig, med min son Tobias, i den högtiden för Pingst, som är heliga högtiden för sju veckor, fanns det en god middag förberett mig, i vilka jag satte mig för att äta.

{2:2} och när jag såg överflöd av kött, jag sa till min son, gå och ta vad dålig man någon du skall ta reda på av våra bröder, som är medveten av Herren. och, lo, jag dröja för dig.

{2:3} men han kom igen och sade: Fader, en av våra nationen är strypt och kastas på marknaden.

{2:4} sedan innan jag hade smakat något kött, startade jag upp, och tog honom i ett rum tills går ner av solen.

{2:5} då jag återvände, tvättade mig själv och åt min kött i tyngd,

{2:6} att minnas denna profetia av Amos, som han sade, Din högtiderna skall vändas till sorg, och alla dina munterhet till klagan.

{2:7} därför jag grät: och efter gå besegrar av det solen jag gick och gjorde en grav och begravde honom.

{2:8} men mina grannar hånade mig och sade: denne man ännu inte är rädd för att avrättas för denna fråga: som flydde bort; och ändå, lo, han burieth döda igen.

{2:9} samma natt också jag återvänt från begravningen, och sov genom väggen på min innergård, förörening och min det avslöjades ansikte:

{2:10} och jag visste inte att det fanns sparvar i den vägg, och mina ögon att vara öppen, sparvarna avstängt varm dynga i mina ögon, och en vithet kom i mina ögon: och jag gick till läkare, men de hjälpte mig inte:

Tobit sida 560

Achiacharus i övrigt vårda mig, tills jag gick in Elymais.

{2:11} och min fru Anna tog kvinnors arbeten att göra.

{2:12} och när hon hade skickat dem hem till ägarna, de hennes lön och gav henne också förutom en unge.

{2:13} och när det var i mitt hus, och började gråta, jag sade till henne, från varifrån är detta kid? är det inte stulen? återge det till ägarna; för det är inte tillåtet att äta någon sak som är stulen.

{2:14} men svarade hon på mig, det gavs för en gåva
Mer än lönerna. Howbeit trodde jag inte henne, men
bade henne göra det till ägarna: och jag var häpen på henne.
Men hon svarade mig, var är dina allmosor och thy
rättfärdiga gärningar? Se, du och alla dina gärningar är kända.

{3:1} då jag är bedrövad gråter, och i min sorg
bad, sade:

{3:2} O Herre, du är bara, och alla dina gärningar och alla dina
sätt är nåd och sanning, och du judgest verkligen och rättvist
För alltid.

{3:3} kom ihåg mig, och titta på mig, straffa mig inte för
mina synder och ignorances, och synder mg fäder, som
har syndat inför dig:

{3:4} för de lydde inte dina bud: därför
du har levererat oss för en förstöra och fångenskap, och
döden, och för ett ordspråk av förebrå för alla nationer
bland vilka vi sprids.

{3:5} och nu dina straffdomar är många och sanna: hantera
med mig enligt mina synder och mina fäders: eftersom vi
har inte hållit ditt bud, varken har vandrat i

sanningen framför dig.

{3:6} nu behandla därför mig som det synes bästa åt dig, och befaller min ande tas ifrån mig, att jag kan upplösas, och blivit jorden: för det är lönsamt för mig att dö i stället för att leva, eftersom jag hört false förebrår, och har stor sorg: kommando därför som Jag kan nu levereras av detta lidande, och gå in den evig plats: slå inte ditt ansikte ifrån mig.

{3:7} it hände samma dag, att i Ecbatane en stad av Media Sara var dotter till Raguel också förebrått av hennes fars pigor;

{3:8} eftersom att hon hade varit gift med sju män, vilka Asmodeus den onde anden hade dödat, innan de hade legat med henne. Dost du inte vet, sade de, som du har strypt din män? du har redan sju män, varken wast du uppkallad efter någon av dem.

{3:9} därför dost du slå oss för dem? om de vara döda, gå dina vägar efter dem, låt oss aldrig se dig antingen son eller dotter.

{3:10} Whe hon hörde dessa saker, hon var mycket

sorgsen, så att hon tros ha strypt själv; och

Hon sa: jag är enda dotter till min far, och om jag gör

Detta, det skall vara en förebråelse till honom, och jag skall sätta sin gamla

ålder med sorg till graven.

{3:11} då hon bad mot fönstret, och sade,

Välsignad är du, O Herre min Gud och din Helige och

härliga namn är välsignade och ärade för evigt: låt alla dina fungerar prisa dig för evigt.

{3:12} och nu, O Herre, jag satte jag mina ögon och mitt ansikte mot dig,

{3:13} och säga, ta mig ur jorden, som jag kan höra Inga fler förebrå.

{3:14} du vet, Herre, att jag är ren från all synd. med man,

{3:15} och att jag aldrig förorenat mitt namn, och inte heller namnet

min far, i landet av min fångenskap: Jag är den enda

dotter till min far, har inte heller han alla barn att vara hans

arvinge, varken någon nära släkting, och inte heller någon son till hans levande, att

som jag kan hålla mig för en fru: min sju män är redan död; och varför ska jag leva? men om det behaga inte dig att jag ska dö, kommandot vissa betraktar att vara hade av mig, och synd tagit av mig, som jag hör inget mer förebrå.

{3:16} så böner från dem båda hördes innan den majestät av den stora guden.

{3:17} och Raphael skickades att läka dem båda, det vill säga att skala bort vithet av Tobits ögon och ge Sara dotter av Raguel för en fru till Tobias son till Tobit; och att binda Asmodeus den onde anden; eftersom hon hörde hemma

till Tobias av rätt till arv. Det var precis samma dags Tobit hem, och trädde i hans hus, och Sara de dotter av Raguel kom ner från sin övre kammaren.

{4:1} i den dagen Tobit mindes pengar som han hade begått till Gabael i rasar av Media,

{4:2} och sade med sig själv, jag har önskat för döden;

Därför kallar jag inte för min son Tobias som jag kan innebära till honom av pengar innan jag dör?

{4:3} och när han hade kallat honom, sade han, min son, när

Jag är död, begrava mig; och föraktar inte din mor, men äran henne alla dagar i ditt liv, och göra det som ska behaga henne, och sörja henne inte.

{4:4} kom ihåg, min son, att hon såg många faror för dig, när du var i hennes sköte: och när hon är död, begrava henne av mig i en grav.

{4:5} min son, vara uppmärksam på Herren vår Gud alla thy dagar, och låt inte din vilja anges att synda, eller att överträda hans

bud: göra rättrådigt alla ditt liv länge och följ inte över orättfärdighet.

{4:6} om du hanterar verkligen, dina gärningar skall Moralkodexen

lyckas till dig och alla dem som leva rättvist.

{4:7} ge allmosor av ditt ämne. och när du givest

allmosor, låt inte ditt öga vara avundsjuk, varken vänd ditt ansikte från

någon fattigt, och Guds ansikte skall inte vändas bort från dig.

{4:8} om du har överflöd ge allmosor med detta: om du har men lite, var inte rädd att ge enligt det

lite:

{4:9} Ty du layest upp en bra skatt för dig själv mot dagen av nödvändighet.

Sidan 561 Tobit

{4:10} eftersom att alms levererar från döden, och låter inte för att komma in i mörkret.

{4:11} för allmosor är en bra present till alla som ger det i den åsynen av den Högste.

{4:12} akta alla Shittim, min son och främst ta en fru av utsäde av dina fäder, och ta inte en konstig kvinna till hustru, vilket inte är i din faders stam: för vi är barn till profeter, Noe, Abraham, Isak, och Jacob: kom ihåg, min son, som våra fäder från den början, fruar även att de alla gifta av sina egna släkt, och välsignades i sina barn och deras avkomlingar skall ärva landet.

{4:13} nu därför, min son, älska dina bröder och Förakta inte i ditt hjärta dina bröder, söner och döttrar ditt folk, att inte ta en fru av dem: för i stolthet är förstörelse och mycket problem, och i otukt är förfall och

Bra vill: för otukt är mor till hungersnöd.

{4:14} Låt inte lönerna för någon människa, som har åstadkommit

för dig, stanna hos dig, men ge honom det ut hand: för om du tjäna Gud, han kommer också att återbetala dig: vara upplyst min

son, i allt du gör, och vara klokt i alla thy konversation.

{4:15} gör det att ingen människa som du hatar: dricker inte vin att göra dig berusad: varken låt fylleri gå med dig i din resa.

{4:16} ge ditt bröd till hungriga och av thy plagg till dem som är nakna. och enligt din överflöd ge allmosor: och låt inte ditt öga vara avundsjuk, När du givest allmosa.

{4:17} utgjuta ditt bröd på begravningen av den bara, men ger ingenting att de ogudaktiga.

{4:18} begära biträde av allt som är kloka och föraktar inte några råd som är lönsam.

{4:19} välsignar Herren din Gud alltid, och lust av honom att dina vägar får riktas, och att alla dina stigar jämna och

rådslag kan blomstra: ty varje nation har inte råd; Men Herren själv giver alla bra saker, och han ödmjucar vem han vill, som han kommer; nu därför, min son, kom ihåg mina bud, varken låt dem vara sätta ur ditt förstånd.

{4:20} och nu jag betyder detta att de att jag begått tio talanger till Gabael son till Gabrias på rasar i Media.

{4:21} och frukta inte, min son, som vi görs fattiga: för du har mycket rikedom, om du fruktar Gud, och avgår från alla synd, och gör det som är behagligt i hans ögon.

{5:1} Tobias då svarade och sade: Fader, jag kommer att göra allt

saker som du har befallt mig:

{5:2} men hur kan jag få pengarna, ser jag vet honom inte?

{5:3} då han gav honom handskriften, och sade till honom, söka dig en man som kan gå med dig, whiles jag ännu bor, och jag kommer att ge honom lön: och gå och ta emot den pengar.

{5:4} därför när han gick för att söka en man, han fann Raphael som var en ängel.

{5:5} men han visste inte; och han sade till honom, kan du gå med mig till raser? och vet du dessa platser väl?

{5:6} som ängeln sade, jag kommer att gå med dig, och jag vet hur väl: för jag har lämnat in med vår broder Gabael.

{5:7} sedan Tobias sade till honom, dröja för mig tills jag säger min far.

{5:8} då han sade till honom: gå och stanna inte. Så han gick i och sade till sin far, se, jag har hittat en som kommer att gå med mig. Sedan sade han, kalla honom till mig, som jag kan

vet vilken stam han är, och huruvida han vara en pålitliga man att

Gå med dig.

{5:9} så han kallade honom, och han kom, och de hälsade varandra.

{5:10} sedan Tobit sade till honom: bror, förkunna mig om vilken stam och familj du är.

{5:11} till som han sa, Dost du söka för en stam eller Familj, eller en hyrd man för att gå med din son? Tobit sade då honom skulle jag vet, bror, din släkt och namn.

{5:12} sedan sade han, jag är Azarias, son till Ananias den stor, och dina bröders.

{5:13} sedan Tobit sade: du är välkommen, bror; vara inte nu arg på mig, eftersom jag har frågade för att veta din stam och din familj; Ty du är min bror, av en ärlig och bra lager: för jag vet Ananias och Jonathas, söner till det stora Samaias, som vi gick tillsammans till Jerusalem

att dyrka, och erbjöd förstfödde, och tiondelar av de frukter; och de var inte förförd med fel av vår bröder: min bror, du är ett bra lager.

{5:14} men säg mig, vilken lön ska jag ge dig? vissnesjuka du en drachm en dag, och saker som är nödvändiga, om min egen son?

{5:15} Ja, dessutom om ni returnerar säker, jag kommer att lägga något till din lön.

{5:16} så de var väl nöjd. Sedan sade han till Tobias, Förbered dig för resan, och Gud skicka dig en bra resa. Och när hans son hade förberett allt långt den

resa, hans far sa, gå du med denna mannen och Gud,
som bor i himlen, prosper resan, och den
ängel av Gud hålla dig sällskap. Så de gick fram båda,
och den unge mannens hund med dem.

{5:17} Men Anna hans mor grät och sade till Tobit, varför
har du sänt bort vår son? är han inte Personalen i vår hand,
gå in och ut framför oss?

{5:18} inte vara girig att lägga till pengar till pengar: men låt det
vara

som vägra vad avser vårt barn.

{5:19} för det som Herren har givit oss att leva med
räcker oss.

{5:20} sedan sa Tobit till henne, ta ingen vård, min syster; Han
tillbaka i säkerhet, och dina ögon skall se honom.

{5:21} för bra ängeln kommer att hålla honom sällskap, och
resan ska vara välmående, och han skall återvända säkert.

Tobit sida 562

{5:22} sedan hon slutat att gråt.

{6:1} och när de gick på deras resa, de kom i den
kväll till floden ingav Tigris, och de det.

{6:2} och när den unge mannen gick ner till tvätta
själv, en fisk hoppade ur floden, och skulle ha
slukade honom.

{6:3} då ängeln sade till honom, ta fisken. Och
den unge mannen som håller i fisken och drog det att landa.

{6:4} till vem ängeln sade, öppna fisken och ta den
hjärtat och levern och mage, och lägger upp dem på ett säkert
sätt.

{6:5} så den unge mannen gjorde som ängel befallde honom;
och när de hade grillat fisk, äter de det: sedan de
båda gick på sitt sätt, tills de närmade efter Ecbatane.

{6:6} då den unge mannen sade till ängeln, bror
Azarias, är till vilken nytta hjärtat och levern och gal av
fisken?

{6:7} och han sade till honom att röra hjärtat och
levern, om en djävul eller en ond ande besvära någon, måste vi
göra en
rök därav innan mannen eller kvinnan, och partiet
skall inte mer kniviga.

{6:8} som för mage, det är bra att smörja en man som har
vithet i hans ögon, och han skall bli helade.

{6:9} och när de var kommer nära rasar,

{6:10} ängeln sade till den unge mannen, bror, till dag

Vi skall lämna hos Raguel, som är din kusin; Han har också en enda dotter, som heter Sara; Jag kommer att tala för henne, att hon

kan få dig en hustru.

{6:11} för dig doth höger om hennes appertain, att se

du bara konst av hennes släktingar.

{6:12} och pigan är rättvist och klokt: nu därför hör

mig, och jag kommer att tala till Fadern; och när vi kommer tillbaka från

Rasar kommer vi att fira äktenskapet: Jag vet att

Raguel kan inte gifta sig med henne till en annan enligt lag

Moses, men han skall vara skyldig till döden, eftersom rätten till arv snarare hör till energifasen dig än någon annan.

{6:13} då den unge mannen svarade ängeln har jag

hört, bror Azarias som denna piga har getts till

sju män, som alla dog i äktenskapet kammaren.

{6:14} nu jag är son till min far och jag

rädd, så att om jag går henne, jag dör, som den andra innan: för en

ogudaktiga ande älskar henne, som hurteth ingen kropp, men de

som kom till henne; därför jag är också rädd att jag dör, och få min fars och min mors liv på grund av mig till den graven med sorg: för de har inga andra son att begrava dem.

{6:15} sedan ängeln sade till honom, Dost du inte

Kom ihåg de föreskrifter som din fader gav dig, att du

skall gifta sig med en fru av dina egna släktingar? Därför

hör mig, O min bror; för hon skall ges dig till hustru;

och gör du ingen beräkning av den onde anden; för samma natt skall hon ges dig i äktenskap.

{6:16} och när du skall komma in i äktenskapet

kammaren, du skall ta askan av parfym och skall lägga

på dem några av hjärta och lever av fisk, och skall

göra en rök med det:

{6:17} och djävulen skall lukta det och fly bort, och

aldrig komma igen någon mer: men då skall du komma till

henne, stiga upp er båda, och be till Gud som barmhärtig,

som ska ha medlidande på dig och spara dig: frukta inte, för hon är

bestämd dig från början; och du skall

bevara henne, och hon skall gå med dig. Dessutom jag anta att hon ska bära dig barn. Nu när Tobias hade hört dessa saker, han älskade henne, och hans hjärta var effectually gick till henne.

{7:1} och när de hade stigit till Ecbatane, de kom till huset av Raguel och Sara träffade dem: och efter de hade hälsade varandra, hon förde dem in i huset.

{7:2} sedan sade Raguel till Edna sin fru, hur gillar detta ung man till Tobit min kusin!

{7:3} och Raguel frågade dem, från varifrån är ni, bröder? Som de sa, är vi av söner Nephthalim, som är fångar i Missionerar.

{7:4} sedan sade han till dem, vet ni Tobit vår släkting? Och de sa: vi känner honom. Sedan sade han, är han vid god hälsa?

{7:5} och de sa, han är både lever, och i god hälsa: och Tobias sa, han är min far.

{7:6} sedan Raguel hoppade upp, kysste honom och grät,

{7:7} och välsignade honom och sade till honom: du är den son till en ärlig och god människa. Men när han hade hört att

Tobit var blind, han var sorgsen, och grät.

{7:8} och jämväl Edna sin fru och sin dotter Sara grät. Dessutom underhöll de dem glatt; och efter att de hade dödat en ram av flocken, de sätter store av kött på bordet. Då sa Tobias till Raphael, bror Azarias, tala om dessa saker som du prata i vägen, och låt denna verksamhet som skickas.

{7:9} så han kommunicerade med Raguel: och Raguel sade till Tobias, äta och dricka och göra glada:

{7:10} för det är möta att du skall gifta sig med min dotter: ändå jag kommer att förkunna dig sanningen.

{7:11} jag har gett min dotter i äktenskapet te sju män, som dog den natten som de kom i henne:

dock för närvarande vara glada. Men Tobias sa, jag kommer ät ingenting här, tills vi är överens och svär en till en annan.

{7:12} Raguel sade, sedan ta henne från hädanefter enligt sättet, för du är hennes kusin, och hon är din, och barmhärtig Gud ge dig god framgång i alla saker.

{7:13} då han kallade sin dotter Sara, och hon kom till

hennes far, han tog henne vid handen och gav henne att vara hustru till Tobias, sade: se, ta henne efter lag Moses, och leda henne bort till din Fader. Och han välsignade dem;

{7:14} och kallas Edna hustrun tog papper och gjorde skriva ett instrument för förbund och förseglade den.

{7:15} sedan de började att äta.

Sidan 563 Tobit

{7:16} efter Raguel kallas hans hustru Edna, och sade till henne, Syster, förbereda en annan avdelning och föra henne i dit.

{7:17} som när hon hade gjort som han hade bidden henne, Hon förde henne dit: och hon grät och hon fick den tårar av hennes dotter, och sade till henne,

{7:18} vara vid gott mod, min dotter; Sagan om himmel och jord ger dig glädje för detta din sorg: vara av Bra komfort, min dotter.

{8:1} och när de hade superhet, de förde Tobias till henne.

{8:2} och då han gick, han mindes ord

Raphael, och tog askan av parfymer, och lägga den hjärtat och levern av fisken därom, och gjorde en rök därmed.

{8:3} som luktar när den onde anden hade luktat, han flydde till de yttersta delarna av Egypten, och ängeln bunden honom.

{8:4} och efter att de båda stängdes i tillsammans, Tobias steg ur sängen, och sade: Syster, uppstår, och låt oss be att Gud skulle ha medlidande på oss.

{8:5} sedan började Tobias säga, välsignad är du, O Gud av våra fäder, och välsignad är din heliga och härliga namn för någonsin; Låt himlen välsignar dig och alla dina varelser.

{8:6} du gjorde Adam, och gav honom inför hans fru för en hjälpare och vistelse: av dem kom mänskligheten: du har sa, är det inte bra att man bör vara ensam; Låt oss göra till honom som ett stöd åt sig själv.

{8:7} och nu, O Herre, jag tar inte detta min syster för lush men rättrådigt: därför barmhärtigt ordinera att vi kan bli äldre tillsammans.

{8:8} och hon sa med honom, Amen.

{8:9} så de sov båda den natten. Och Raguel uppstod, och gick och gjorde en grav,

{8:10} säger, jag är rädd att inte han också vara döda.

{8:11} men när Raguel hade kommit in i hans hus,

{8:12} sade han till sin hustru Edna. Skicka en av pigorna, och låta henne se huruvida han vara levande: om han inte, som vi

kan begrava honom, och ingen människa vet det.

{8:13} så pigan öppnade dörren och gick in och hittade dem båda somna,

{8:14} kom fram och berättade att han levde.

{8:15} sedan Raguel prisade Gud och sade: O Gud, du konst värdig att prisas med alla rena och heliga beröm; Låt därför dina heliga prisa dig med alla dina varelser; och Låt alla dina änglar och din utvalda beröm dig för evigt.

{8:16} du är beröm, för du har gjort mig glada; och som inte kommer till mig som jag misstänkte; Men du har behandlat oss enligt din stora barmhärtighet.

{8:17} du är beröm eftersom du har haft

barmhärtighet av två som var enda enfödde barn sin fäder: ge dem nåd, O Herre, och avsluta sitt liv i hälsa med glädje och nåd.

{8:18} sedan Raguel bade sina tjänare att fylla graven.

{8:19} och han höll bröllopfesten fjorton dagar.

{8:20} för innan äktenskapet dagar avslutades,

Raguel hade sagt till honom av en ed, att han inte bör avgå tills äktenskapet fjorton dagar har löpt ut;

{8:21} och sedan han bör ta hälften av sina varor, och gå i säkerhet till sin far; och bör ha resten när jag och min fru vara död.

{9:1} sedan Tobias kallas Raphael, och sade till honom:

{9:2} bror Azarias, ta med dig en tjänare och två kameler, gå till rasar av Media att Gabael och föra mig pengarna, och föra honom till bröllopet.

{9:3} för Raguel har svurit att jag inte skall avvika.

{9:4} men min far counteth dagarna; och om jag dröja länge, Han blir mycket ledsen.

{9:5} så Raphael gick ut, och förvarade hos Gabael, och gav honom handskriften: som frambringat väskor som

beseglades upp, och gav dem till honom.

{9:6} och tidigt på morgonen de gick fram både tillsammans, och kom till bröllopet: och Tobias välsignade hans Fru.

{10:1} nu Tobit Fadern räknas varje dag: och när dagarna av resan var löpt ut, och de kom inte,

{10:2} sedan Tobit sade, är de fångslade? eller är Gabael döda, och det finns ingen människa att ge honom pengarna?

{10:3} därför han var mycket ledsen.

{10:4} sedan hans fru sade till honom: min son är död, ser han stayeth lång; och hon började jämra sig honom, och sade:

{10:5} nu jag bryr ingenting, min son, eftersom jag har låtit dig gå, Mina ögons ljus.

{10:6} till vem Tobit sade: Håll din frid, ta ingen vård, för han är säker.

{10:7} men hon sade, håll din fred och lura mig inte; min son är död. Och hon gick ut varje dag i vägen som de gick, och gjorde äter inget kött på dagtid, och upphörde inte hela nätter för att sörjer hennes son Tobias, tills den

fjorton dagar efter bröllopet hade löpt ut, som Raguel hade svurit att han ska spendera det. Sedan sa Tobias att Raguel, låt mig gå, för min far och min mor ser inte mer att se mig.

{10:8} men hans svärfar stanna sade till honom, hos mig, och jag kommer att skicka till din Fader, och de skall förkunna för honom hur det går med dig.

{10:9} men Tobias sa, nej; men låt mig gå till min far.

{10:10} sedan Raguel uppstod, och gav honom Sara hans hustru och halva hans varor, tjänare, och boskap och pengar:

Tobit sida 564

{10:11} och han välsignade dem och skickade dem bort, säga: Gud himmelens ger dig en välmående resa, Mina barn.

{10:12} och han sade till sin dotter, hedra din Fader och din mor i lag, som nu är dina föräldrar, som jag kan höra bra betänkande av dig. Och han kysste henne. Edna också

sade till Tobias: Sagan om himlen återställa dig, min kära bror och bidrag som jag kan se dina barn av min

dotter Sara innan jag dör, att jag kan glädjas innan den Herren: se, jag begår min dotter himmelrikets av särskilda förtroende; där är inte bedja hennes onda.

{11:1} efter dessa saker Tobias gick sin väg, prisade

Gud att han hade gett honom en blomstrande resa, och välsignade Raguel och Edna hustrun, och gick på sin väg till de drog nära åt Missionerarna.

{11:2} då Raphael sade till Tobias, du vet, bror, hur du lämnar din Fader:

{11:3} låt oss skynda innan din hustru, och förbereda huset.

{11:4} och ta i handen mage av fisken. Så de gick sin väg, och hunden gick efter dem.

{11:5} nu Anna satt inne mot vägen för hennes son.

{11:6} och när hon Thorondor honom komma, sa hon till sin far, se, din son kommer och mannen som gick med honom.

{11:7} sade då Raphael, jag vet, Tobias, som din far kommer att öppna ögonen.

{11:8} därför smörja du hans ögon med mage, och

att vara spetsade därmed, han skall gnida, och vithet falla bort, och han skall skall se dig.

{11:9} sedan Anna sprang fram och föll på halsen på henne son, och sade till honom, ser jag har sett dig, min son, från hädanefter är jag nöjd med att dö. Och de grät båda.

{11:10} Tobit gick också fram mot dörren, och snubblade: men hans son sprang till honom,

{11:11} och tog tag i hans far: och han strake av den Gall på hans fäders ögon, säger, vara av bra hopp, min far.

{11:12} och när ögonen började smart, han gned dem;

{11:13} och vithet pilled från hörnen

i hans ögon: och när han såg sin son, han föll på nacken.

{11:14} och han grät och sa, välsignad är du, O Gud,

och välsignad är ditt namn för evigt; och välsignade är alla thine heliga änglar:

{11:15} för du har gisslas och har förbarmat mig över

mig: Ty se, jag ser min son Tobias. Och hans son gick

jubel och berättade hans far de fantastiska saker som hade hänt honom i Media.

{11:16} sedan Tobit gick ut för att träffa sin dotter i lag vid porten till Missionerar, jubel och prisade Gud: och de som såg honom gå marveller, eftersom han hade fått hans synen.

{11:17} Men Tobias gav tack innan dem, eftersom Gud hade händerna på honom. Och när han kom nära Sara hans svärdotter, välsignade han henne, säger, du är välkommen, dotter: vara välsignade Gud, som har fört dig till oss, och välsignad är din Fader och din moder. Och det var glädje bland alla hans bröder som var vid Missionerar.

{11:18} och Achiacharus, och Nasbas sin brors son, kom:

{11:19} och Tobias bröllop hölls sju dagar med stor glädje.

{12:1} sedan Tobit kallade hans son Tobias, och sade till honom, min son, se att mannen har sin lön, som gick med dig, och du måste ge honom mer.

{12:2} och Tobias sade till honom, O fader, det inte skadar för mig att ge honom hälften av de saker som jag har fört:

{12:3} för han har fört mig igen till dig i säkerhet, och gjorde hela min fru och förde mig pengar, och jämväl helade dig.

{12:4} sedan gubben sa, det är på grund av honom.

{12:5} så han kallade ängeln, och han sade till honom, ta hälften av allt som ni har fört och gå bort i säkerhet.

{12:6} då han tog dem båda isär, och sade till dem,

Välsigna Gud, prisa honom, förstora honom och prisa honom för

de saker som han har gjort eder i åsynen av alla som lever. Det är bra att prisa Gud och upphöja hans namn, och hedervärt sätt att förkunna fram verk av Gud; därför inte vara slack att prisa honom.

{12:7} det är bra att hålla nära hemligheten med en kung, men det

är ärade att avslöja verk av Gud. Göra det som är Bra och inte onda skall röra dig.

{12:8} bön är bra med fasta och allmosor och rättfärdighet. Lite är bättre än med rättfärdighet mycket med orättfärdighet. Det är bättre att ge allmosor än att lägga upp guld:

{12:9} för alms leverera från döden och skall rensa bort syndar alla. De som utövar allmosor och rättfärdighet skall fyllas med liv:

{12:10} men de som syndar är fiender till sina egna liv.

{12:11} säkert jag kommer att hålla nära ingenting från dig. För jag

sa var det bra att hålla nära hemligheten med en kung, men som

Det var ärade att avslöja verk av Gud.

{12:12} nu därför när du be, och Sara

din dotter i lag, jag föra minnet av din

böner inför den Helige: och när du begrava de

döda, var jag med dig jämväl.

{12:13} och när du inte dröja med för att stiga upp, och

lämna din middag, för att gå och täcka döda, thy god gärning

var inte gömde från mig: men jag var med dig.

{12:14} och nu Gud har sänt mig att läka dig och Sara

din dotter i lag.

{12:15} jag är Raphael, en av de sju heliga änglarna,

som utgör heligas böner, och som går i och

Sidan 565 Tobit

innan härlighet den Helige.

{12:16} då de besvärades både, och föll på deras ansikten: för de fruktade.

{12:17} men han sade till dem, frukta inte, för det skall gå Bra med dig; prisa Gud därför.

{12:18} för inte av någon förmån till mig, men av vår Gud jag kom; Därför prisa honom för evigt.

{12:19} alla dessa dagar som jag visas till er. men jag gjorde varken äta eller dricka, men ni fick se en vision.

{12:20} nu därför ge Gud tack: för jag gå upp till honom som har sänt mig; men skriva allt som görs i en bok.

{12:21} och när de uppstod, de såg honom inte mer.

{12:22} då de erkände den stora och underbara verk av Gud, och hur Herren ängel hade dykt upp till dem.

{13:1} sedan Tobit skrev en bön av glädje, och sade:

Välsignade vara Gud som lever för evigt, och välsignad vara hans

kungariket.

{13:2} han gissel och har barmhärtighet: han leder ner till helvetet, och förde upp igen: inte heller är det någon som kan undvika hans hand.

{13:3} bekänna honom före ofrälse, ni barn av Israel: för han har spridda oss bland dem.

{13:4} där förklara hans storhet, och upphöja honom innan alla levande: för han är vår Herre, och han är Gud vår Far för alltid.

{13:5} och han kommer att plåga oss för vår ondskas skull och kommer förbarma dig igen, och kommer att samla oss ur alla nationer, bland vilka han har spridda oss.

{13:6} om ni slå honom med ditt hela hjärta, och med din hela sinnet, och affären rättrådigt inför honom, då kommer Han vänder sig till dig, och kommer inte att dölja sitt ansikte från dig.

Därför se vad han kommer att göra med dig och bekänna honom

med hela munnen, och prisa Herren av makt, och

Upphöj den eviga kungen. I landet av min fångenskap gör jag

prisa honom och förklara hans makt och majestät till en syndig nation. O ni syndare, slå och göra rättvisa före honom: som kan berätta om han kommer att acceptera dig, och förbarma dig?

{13:7} jag skall upphöja Min Gud och min själ skall prisa den Kung av himlen, och skall glädja sig i hans storhet.

{13:8} låt alla män talar, och låt alla prisa honom för hans rättfärdighet.

{13:9} O Jerusalem, den heliga staden, han kommer att plåga dig för

ditt barns fungerar och skall förbarma igen söner av rättfärdiga.

{13:10} ge beröm till Herren, för han är bra: och beröm den eviga kungen, som hans tabernakel kan vara byggde i dig igen med glädje, och låt honom göra det glädjefull i dig de som fångar, och älskar dig för någonsin dem som är eländig.

{13:11} många nationer skall komma från långt till namnet på Herren Gud med gåvor i sina händer, även gåvor till den Kung av himmelen; alla generationer skall prisa dig med stor glädje.

{13:12} förbannade är alla de som hatar dig, och saliga skall alla som älskar dig för evigt.

{13:13} gläd er och jubla för barnen bara:

ty de skall samlas ihop och skall välsigna Herren bara.

{13:14} O välsignade är de som älskar dig, ty de skall gläd dig i din frid: välsignade är de som har varit sorgsen för alla dina plågor; för de skall glädja sig för dig, När de har sett alla din härlighet, och skall vara glad för alltid.

{13:15} låt min själ välsigna Gud den stora konungen.

{13:16} för Jerusalem skall byggas upp med safirer och smaragder och ädelstenar: thy murar och torn och bröstvärnet med rent guld.

{13:17} och gatorna i Jerusalem skall vara belagda med Beryl och carbuncle och stenar av Ophir.

{13:18} och alla hennes gator ska säga, halleluja; och de skall prisa honom, säger, välsignade Gud, som har upphöjde det för alltid.

{14:1} så Tobit slutat prisade Gud.

{14:2} och han var åtta och femtio år när han förlorade

hans syn, som återställdes till honom efter åtta år: och Han gav allmosor, och han ökat i fruktan för Herren Gud, och prisade honom.

{14:3} och när han var mycket äldre han kallade sin son, och söner till hans son, och sade till honom: min son, ta din barn; Ty se, jag är åldern, och är redo att avvika ut i detta liv.

{14:4} gå in Media min son, jag tror säkert de saker som Jonas den Profeten talade om Missionerar, som det skall störtas; och som för en tid fred skall snarare vara i Media; och att våra bröder skall ligga utspridda i jorden från det goda landet: och Jerusalem skall vara ödsligt, och Guds hus i den skall brännas, och skall vara ödsligt för en tid;

{14:5} och det igen Gud kommer att förbarma dig över dem, och föra dem igen i marken, där de skall bygga en templet, men inte som första, tills tiden för denna ålder vara uppfyllda. och efteråt de skall återvända från samtliga arbetsplatser

deras fångenskap, och bygga upp Jerusalem härligt, och den Guds hus skall byggas i det för evigt med en härlig byggnad, som profeterna har talat därav.

{14:6} och alla nationer skall vända och fruktade Herren Gud verkligen, och skall begrava sina idoler.

{14:7} så skall alla nationer Prisa Herren och hans folk skall bekänna Gud, och Herren skall upphöja sitt folk. och alla dem som älskar Herren Gud i sanning och rättvisa skall gläd dig, undervisning barmhärtighet till våra bröder.

{14:8} och nu, min son, avgår ur Missionerar, eftersom som det som profeten Jonas talade skall säkert kom att passera.

Tobit sida 566

{14:9} men hålla du lagen och budorden, och förkunna dig barmhärtig och rättvis, att det kan gå bra med dig.

{14:10} och begrava mig hyggligt, och din mor med mig; men stanna kvar längre på Missionerar. Kom ihåg, min son, hur Aman hanteras Achiacharus som förde honom upp, hur av ljus förde han honom i mörkret, och hur han belönas

honom igen: ännu Achiacharus sparades, men den andra hade hans

belöning: för han gick ner i mörkret. Manasses gav allmosor, och flydde snaror av död som de hade satt för honom: men Aman föll i snara, och omkom.

{14:11} därför nu, min son, överväga vilken allmosa gör och hur rättfärdighet levererar. När han hade sade dessa saker, han gav upp andan i sängen, att vara en hundra och åtta och femtio år gammal; och han begravde honom hedervärt sätt.

{14:12} och när Anna sin mor var död, begravden henne med sin far. Men Tobias avgick med sin fru och barn och Ecbatane till Raguel hans svärfar, {14:13} där han blev gammal med den äran, och begravden hans far och mor i lag hedervärt sätt, och han ärvt deras ämne, och hans far Tobit's.

{14:14} och han dog på Ecbatane i Media, att vara en hundra och sju och tjugo år gammal.

{14:15} men innan han dog han hört av förstörelsen av Missionerarna, som togs av Nabuchodonosor och

Assuerus: och före sin död han jublade över Missionerar.

APOKRYFERNA

TOBIT TILL KING JAMES BIBLE 1611

www.Scriptural-Truth.com